KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 36.757/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 15 maart 2004 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende wijziging van artikel 11, eerste lid, van en vaststelling van een tweede bijlage bij het koninklijk besluit van 11 januari 1940 betreffende de uitvoering van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten", heeft op 16 maart 2004 het volgende advies gegeven:

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

> "het ontwerp van besluit als bedoeling heeft rechtszekerheid te verschaffen over de boeten die verschuldigd zijn bij niet-naleving door de belastingplichtige van de verbintenissen die hij heeft aangegaan bij het bekomen van fiscale voordelen voorzien in het wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten.
>
> De termijn binnen dewelke de belastingplichtige die verbintenissen dient na te gaan is in enkele gevallen decretaal bepaald op twee jaar. Zo legt artikel 61/4 van vermeld wetboek aan de belastingplichtige de verplichting op zijn hoofdverblijfplaats op de plaats van het nieuw aangekochte goed te vestigen, indien het een woning betreft, binnen twee jaar na, indien het een bouwgrond betreft binnen drie jaar na, ofwel de datum van de registratie van het document dat tot de heffing van het evenredig recht op de aankoop aanleiding geeft, wanneer dat document binnen de ervoor bepaalde termijn ter registratie wordt aangeboden, ofwel de uiterste datum voor tijdige aanbieding ter registratie, wanneer het document dat tot de heffing van het evenredig recht op de aankoop aanleiding geeft wordt aangeboden na het verstrijken van de daarvoor bepaalde termijn.
>
> Hetzelfde geldt mutatis mutandis, voor de voordelen vermeld in artikel 46bis (het zogenaamde abattement) en artikel 212 bis van hetzelfde wetboek.
>
> Aangezien de vermelde voordelen bij decreet van 1 februari 2002 werden ingevoerd, met ingang van 1 januari 2002, wordt de federale administratie AKRED vandaag geconfronteerd met de eerste belastingplichtigen die deze verbintenissen niet zijn nagekomen en die er bijgevolg, conform de vermelde bepalingen, toe gehouden zijn de aanvullende rechten en een boete, gelijk aan de rechten, te betalen (onder meer artikel 46, 61/5, 212 bis van vermeld wetboek).
>
> Door het ontbreken van een barema voor deze boeten, conform artikel 219 van voormeld wetboek, en conform het artikel 11 van het K.B. van 11 januari 1940, bestaat er in de praktijk onduidelijkheid over het bedrag dat als boete aan de belastingplichtige dient te worden opgelegd. In een aantal gevallen wordt van de belastingplichtige een bedrag gelijk aan de aanvullende rechten gevraagd, in andere gevallen wordt ambtshalve de boete administratief verminderd conform het Besluit van de Regent van 18 maart 1831. In het laatste geval wordt de boete niet altijd in dezelfde mate verminderd.
>
> Om deze rechtsonzekere toestand te beëindigen is het daarom dringend noodzakelijk dat de bevoegde administratie van alle belastingplichtigen een gelijke boete kan vorderen".

De decreten van 1 februari 2002 en 20 december 2002 hebben enkele belangrijke innovaties ingevoerd in het Wetboek van registratie-, hypotheek- en griffierechten. Het barema van de vermindering en vermeerdering van de boetes werd hieraan evenwel nog niet aangepast. Het voorliggende ontwerp van besluit strekt ertoe deze lacune aan te vullen.

In de verantwoording voor het verzoek om spoedbehandeling wordt in essentie gewezen op de noodzaak rechtszekerheid te verschaffen inzake de verschuldigde boetes. Er blijkt echter niet uit waarom de betreffende aangelegenheid zo dringend is dat een advies binnen dertig dagen, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, niet zou volstaan [(1)].

Uit wat voorafgaat volgt dat het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag niet naar behoren is gemotiveerd en dat deze daardoor als onontvankelijk moet worden beschouwd.

[(1)] Het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag lijkt bovendien te worden tegengesproken door de vermelding in de beslissing van de Vlaamse regering van 12 maart 2004 dat "een werkgroep ad hoc (...) wordt gelast de principes van bovengenoemd voorontwerp van besluit te onderzoeken om de Vlaamse regering toe te laten een definitieve beslissing over bovengenoemde aangelegenheid te nemen, nadat het advies van de Raad van State (onderzoek van de bevoegdheid van de Vlaamse regering) werd bekomen".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. R. VANDER ELSTRAETEN, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS M. VAN DAMME